

**А.В. Галинська, к.е.н., доцент кафедри менеджменту
Сумський національний аграрний університет, Україна**
**І.А. Мучіадзе, здобувач вищої освіти ступеня магістр
Сумський національний аграрний університет, Україна**

Управління підприємством та його розвиток

В даному матеріалі ми розглянемо основні поняття управління підприємством та його розвитком, що таке менеджмент, та яку роль відіграє менеджер в управлінні підприємства. Також розглянемо таке поняття, як інноваційний розвиток підприємства.

По-перше дізнаємося, що таке менеджмент, та яку роль він відіграє в управлінні підприємством. На сучасному етапі науково-технічного прогресу значно посилилась потреба в раціональному управлінні підприємством і відповідно у висококваліфікованих спеціалістах в галузі організації та управління. Для ринкової економіки характерна управлінська модель, вона спирається на ринкову інфраструктуру та розвинені ринкові відносини. Саме вона отримала назву менеджмент, що в перекладі з англійської «management» – управління, керування.

Менеджмент є, по-перше, управлінською діяльністю, а, по-друге, теорією управління виробництвом. Як саме економічна теорія менеджменту вивчає систему організаційних відносин впливу на виробництво. Досліджуються та вивчаються такі аспекти управління, як організація діяльності підприємства, стимули та умови праці, використання робочої сили, інженерно-економічні рішення та інші.

Діяльність підприємств заключається в пошуку можливостей з розв'язання повсякденних і стратегічних завдань закупівлі сировини, матеріалів, енергії, вирішення фінансових проблем, залучення робітників налагодження взаємозв'язків з підприємствами, фірмами, організаціями,

виробництва товарів та пошуку споживачів, також визначення ринку підприємства та його сегментів.

Таким чином менеджмент з'являється в ролі особливої діяльності щодо організації виробництва і збуту товарів.

Менеджмент має організаційний вплив на діяльність підприємства в умовах ринку для досягнення цілей, які поставлені підприємством, в подальшому для отримання прибутку.

Менеджер це той, хто насамперед впливає безпосередньо на виробництво, його організовує, вивчає ринок за допомогою маркетингу, добре знає динаміку попиту, спрямовує роботу підприємства на задоволення потреб споживачів. В будь-якому разі, впливати, управляти, керувати потрібно на будь-який процес, який відбувається в суспільстві, державі, регіоні.

Особливу роль на підприємстві відіграють менеджери. В зв'язку з розвитком менеджменту та зростанням ролі менеджерів в підприємствах, змінюються не тільки організаційно-економічні, а й соціально-економічні відносини. Тому власники капіталу втрачають безпосередній контроль над підприємством.

Наразі всі підприємства діють згідно з статутом, відповідно до чинного законодавства суб'єкти управління визначаються в статутних і засновницьких документах підприємств.

Об'єктами управління є ланки організаційного впливу менеджменту, що виробляють продукцію, надають послуги, виконують роботи. Саме вони формують трудовий колектив підприємства та його підрозділи.

Менеджмент підприємства виконує прийняття рішень з багатьох питань роботи підприємства: фінансових, кадрових, маркетингових, постачальницьких, інноваційних, регіональних, збутових, виробничих, та інших.

Певною мірою менеджмент зумовлює політику підприємства, його філософію, культуру, спрямованість. Ці проблеми досліджують розділи науки управління (менеджменту).

В будь-якій організації є певний цикл свого існування від зародження, оформлення, розквіту і занепаду, а може бути, і зникнення.

Будемо вважати, що від зародження до розквіту організація завжди розвивається. Для цього періоду характерний успіх в діяльності підприємства. Потім з'являються важкі моменти: організація втрачає позиції і насувається криза. Чи можуть ці періоди бути розвитком для підприємства? Важке запитання. Адже майже завжди розвиток пов'язують з придбанням нової якості та отриманням успіху. Адже іноді найважчі моменти життя організації можуть стати моментами її розвитку, якщо в подальшому з'являються елементи нового, які здатні в подальшому набути поширення і надати нову якість життя організації. Але якщо даних елементів немає, то існування організації може бути під загрозою зникнення, і її розвиток переривається. Далі слідуватиме розпад.

Отже при такому розумінні в умовах кризи розвиток може тривати. Все залежить від управління - чи здатне воно управляти розвитком. Управління повинно вміти розпізнавати слабкі сигнали життя в будь-яких критичних ситуаціях, бачити майбутнє в прихованих елементах сьогодення. Це є не тільки завдання і вміння менеджера, це організація управління з всіма її механізмами і параметрами. Управління є основною цінністю менеджменту, пріоритетом якого є майбутнє.

Розглянемо, що являє собою інноваційний розвиток та його основні принципи.

Інноваційним називають розвиток, який спирається на постійний пошук і використання нових сфер і способів реалізації потенціалу організації в змінних умовах зовнішнього середовища у рамках обраної місії і прийнятої мотивації діяльності, пов'язаний з удосконаленням існуючих і формуванням нових ринків збуту.

Основними принципами інноваційного розвитку, є самоорганізація, адаптивність, динамічність, саморегуляція, саморозвиток. Розглянемо по черзі кожний з цих принципів.

Самоорганізація – це вміння самостійно забезпечувати підтримку умовам функціонування, тобто самопідтримування обміну інформаційних ресурс, фінансових та матеріальних ресурсів між елементами виробничо-збутової системи підприємства, і також між зовнішнім середовищем та підприємством.

Наступним принципом інноваційного розвитку підприємства, є адаптивність. Він являє собою прагнення до підтримки певного балансу внутрішніх і зовнішніх можливостей розвитку, це є внутрішні спонукальні мотиви діяльності господарюючого суб'єкта, та зовнішні, що регулюються зовнішнім середовищем.

Динамічність – динамічне преведення у відповідність спонукальних мотивів та цілей діяльності підприємства, включаючи його працівників, менеджерів, власників, фахівців.

Саморегуляція – це коли, відповідно до змін умов функціонування відбувається коректування системи управління виробничо-збутової діяльності підприємства.

Останнім принципом є саморозвиток. Це є самостійний розвиток підприємства, а також забезпечення умов тривалого виживання підприємства.

Список використаних джерел:

1. Гулимова А. Корпоративная культура: создать нельзя исправить / А. Гулимова // Управление персоналом. - №9. – 2010. – С.49. 2. Лисовская А. Использование моделей в организационном поведении [Текст] / Лисовская А.Ю. // Молодой ученый. - 2010. - № 1-2. - Т. 1. - С. 224 -227. 3. Муратов А.С. От устойчивости к гармоничности развития экономических систем/ А.С. Муратов // Управление экономическими системами: электронный научный журнал. - 2013. - №5. [Электронный ресурс] – Режим доступа: URL: <http://www.uecs.ru>